1950.

Det har med åren blivit så, att vi med stora förväntningar se fram mot våra släktmåten. Vi längta efter dem. De ha blivit fasta punkter i samvarmas program. Vi äldre glädja oss åt dem, åt den gemenskap, de skänka, både glad och allvarlig gemenskap. Och vi ha stor anledning att besinna oss på den gåva som våra släktmåten äro: en gåva med krav och ansvar. Krav: vi skola själva ge något åt gemenskapen, ge oss personligt, komma med in i gemenskapen. Ansvar: vi skola bära med oss hinbaka tin hem och människor och vardagsgärning välsignelsen, som släktmåtet vill ge oss ana, bära ut den till nya människor, skapa ny gemenskap med andra människor. Släktarvet skall bäras ut till många.

1950 års släktmåte samlades i Torps prästgård d. 27 och 2 juni. Det blev även denna gång en god och berikande samvaro.

Den yttre ramen blev väl ungefär den vanliga, under 25 år framskapade, av traditionskär-leken omhuldade och vårdade med stämling under några förmiddagstimmar, kåg tidsmiddag, utflykt, gudstjänst och en stunds samvaro med "vårdfolket" i bygden.

Man samlades alltså på f. m. tisdagen d. 27 juni. Bil efter bil kom susande med glada gäster. De, som inte kommo med bil, kommo på annat lämpligt sätt till Toarps prästgård. En del av släkten hade inte kunnat närsamma inbjudan — av skilda orsaken. Många av den unga generationen har sina intressen, som binder dem. Elias med maka och barn hade annat att göra. Danielsbarn voro ock förhindrade. Sams barnhem äro samtliga bildat egna hem, som binder dem. Tack vare det oss glädje att Kerstin och Ingemar kunde vara samman med oss så pass mycket: ett uttryck för hur stark släktbandet och släktkärleken är.

Sedan alla ankommit till Ragns prästgård, samlades man i trädgården, där en psalmsång och vården inledde släktmötet med några ord om gåva och ansvar. Så samlades man omkring kaffebordet och njöt av det, som bjöds. En glad ton präglade redan från första stunden vår samvaro och det pratades för fullt. Så agnades de närmaste timmarna åt personlig samvaro. De, som placerats ute i församlingens gästfriahem, uppsökte sina vårdjack och installerade sig i sina tillfälliga lägen.

Så småningom kom tiden för kägleds-middagen, som dukats i det fria vid långa bord. En festlig och glad stämning rådde här. Man sjöng ensång av hjärtans lust. Alla lät sig det väl smaka av de utburna rätterna. Efter middagen samlades man till ordinarie släktstämma under bader samt ordförandeskap. Stämman refereras här nedan. Efter en kopp te och aftonbön avslutades dagen och en skara trötta människor gingo till vila för att tränga

kraft för en ny dag.

Den nya dagen blev inte så vacker ur väderlekens synpunkt, men den glada gemenskapen var inte att taga miste på. Den ersatte för fullo vad som saknades ~~och~~ av Sol. Sedan man samlats, hölls gemensam morgonbön. Det åts frukost, så bjöds på ett par timmars sanvas. I programmet ingick en buss resa till Ulricehamn där Kerstin o. Ingemar Forss ordnat ett festligt sankerum i församlingshemmet. Familjen i Systbarad var och inbjuden att deltaga. Det var kaffe med dopp i "långa banor", tal och sång, fotograferande o. kantorfejande. Släktens äldste och yngste medlem fingo tillsammans sitta för fotografen – Sam Helin och Gunnel Andersson fr. Fuseberg. Bussen gjorde en tur genom staden till Skottek, man sjöng av sång. En paus gjordes vid den gamla kyrkoruinen i Brunn, där tal hölls och psalmer sjöngos. En vacker och stämningsfull höstkväll, trots strilande

regn. Så stördes fården till Toarp.
Här väntade middagen, som ingen fått ~~[illegible]~~ förtunnade att smaka på. Ana voro hungriga.
Dagen avslutades med gudstjänst i Toarps kyrka, där en talrik församling mött upp. David Melin o. Olof Seger talade personligt o. bra till oss, om ansvar och generositet, om det centrala i vår tro: den Herre, som kommer och förnyar dagligen och ger uppgiften. Salasång utfördes av de övriga släktmedlemmar med sjungande tunga. En gripande gudstjänst, som gav oss ana mycket av det, en gudstjänst vin gr. Efteråt var ordnad kaffe i pastorsgården till vilken vårdar o. vårdinnor inbjudits. En glad stämning präglade även denna måltid. Dagen avslöts med en psalm.
Detta var Bläckhusätets sista officiella samvaro. Några hade redan brutit och rest tillvantande plikter.

Andra skulle resa morgonen därpå. En del kammo sin packasten fäll andemorgon och skildes nem för denna gång, tacksamma för ett lyckt rikt minne, för ~~slekt~~ stärkt släktgemenskap, för ny frimodighet i vardagsgärning.

Släktstämman:

Denna inleddes med "Var välkommen en var under min damens tak", varefter Sam hälsade ana närvarande. Han talade om släktmötet såsom en andlig rekreation, vilken vi ej kunna undvara. Men det måste antid stå under givandets o. mottagandets tecken. — Så gjordes ett tillbakablickande över det gångna året. Förra gången, vi voro samlade, var Inga Melin, Bittema, svårt sjuk. Nu var hon borta och ~~lämnad~~ har lämnat ett stort tomrum i den släktkrets. En tyst minut ägnades hennes minne. "Ana mina ord o. tanker, Jesu, lät behaga dig".

Inga förlovningar inom släkten. Mot

äktskunn under det gångna året.

Menniga lemmar hade kunnits in i den stora släktgemenskapen:

1) Staffan och Inga i Borås hade fått en dotter Christina

2) Gunnar och Gerd i Mariestad hade fått en son Stefan.

Andra viktiga händelser: Elisabet, Gunilla och Agneta hade konfirmerats. Håkan hade blivit realskolestudent. Gunnar Melin hade tagit jur.-kand.-examen. Staffan Melin hade utnämnts till kamrer.

Beträffande gravarnas vård avgav Ruben rapport: Gravarna i Limbo vårdades på ett utmärkt sätt. Stamfaderns minne – 100-årsdagen av hans födelse – hade högtidlighållits i Limbo med gudstjänst i kyrkan och samkväm i Församlingshemmet. Vi ana som voro närvarande, voro tacksamma åt den högtiden. Limbo-borna voro inte minst tacksamma.

Följande gemensamma utgifter skulle delas lika mellan de närvarande arvingarna

barna i släkten:

Gravarna i Ämbo	25:-
-"- i Broadstorp	10:-
Blommor till Ämbo	15:-
Kransar till Olivas grav	25:-
dop -"- Ernst Zetterbergs S:a Kromar	10:-
	85:-

Det blir 10:- kr. pr gran.

Hälsningar skulle sändas till nedanstående personer – vänner:

Fru Alvida Svensson, Borås,
Elias och Margit Uppsala.
Sara och Bertil Hallenstrand, Trakthätten,
Lennart och Gull Malin, Hilinge
Daniels barn, som ovavaro frånvarande:
Gunnar, Bengt och Gerd
Hans Malin, sjukstugan, Avesta.
Fru Alma Hallqvist, Aspen.
Fröken Signe Skenberg, Lina-Edeb.
Albertina Skatt, Nässjö.
C.J. Gustafsson m. fam., Ämbo
Augusta Lindberg, Sexdrega.
Gösta Widman m. fam.

Anna-Karin Malin.
Albert Johansson, Simbo.
Mattias Johansson, -"-.

Systrarna berättade om erfarenheter och händelser under det gångna året.

1/ Elinor berättade om Cane och vad det sker mitt under oro o. våndan ute i världen.

2/ David berättade om Kyrkliga Frivilligkårens besök i Tibro. Bland de närvarande studenterna märktes Lennart Stenberg, San Sin Kunt Stenberg, vår kusin.

3/ David framförde ock hälsningar från Brunn, släktens stamort. David hade med familj gästat denna bygd och vandrat sin heliga minnesplatser: Hjärtesten (Snarpa) m. fl. Vår farmor var blind på sin ålderdom. Han hade "Starr" på ögonen. Han stod ofta vid fönstren i det rum, han bodde i, där låg en kula av halljuset och förnimmes av Guds godhet, samt räcker om. "Ett vackert franktets-

dag.

4. Fru Matilda Anderling, Kärr, fyllde 85 år i nov. 1949. Under resan till Ulriehamn gjordes en kort paus i hennes hem, där vi fingo tillfälle att hälsa på henne och sjunga för henne.

5. Sam berättade om det arbete, som Stiftelsens kyrkliga frivilligheter uträttat denna vår.

6. Sam. berättade minnen och intryck från resan till Tyskland.
Olof Seger berättade om lärarekonferensen där lyska lärare voro med, och de problem, som kommo fram (måste) vid den konferensen: Finns det en demokrati, då man kan lita på varandra? Eller en kristen tro, som bär.
Ingemar Forss berättade lite kort om sina erfarenheter fr. arbetet bland fångarna i England. Demokratien är ej demokrati.

7. Framkastades tanken att ev. anlägga våra sällskapsmåten på grund av svårigheterna att härbergera och besöpisera oss. Det borde kanske föreläggas utanför

hemmen - på en neutral plats. Frågan skulle vidare utredas...

Släktstämman avslutades med psalm och bön.

Så är 1950 års Släktmöte ett minne blott, ett rikt minne liv ana andra, som våra Släktmöten givit oss, ett minne, vi tacka för.

Ps. 57:2.